

ved at stille deres bøger gratis til rådighed, og 13.000 forfattere får intet.

Ja, der er langt fra ord til handling. Kulturen har med VK-regeringen været udsat for løftebrud og for voldsomme besparelser, og meget tyder på, at det bliver meget værre. Og dette i en tid, hvor der ikke er økonomisk krise, hvor der ikke er andre faretruende forhold, ja, måske lige bortset fra regeringen.

Udmeldingerne indtil nu er dybt bekymrende: på den ene side skattelettelser og afskrivningsregler, lempelser af beskatningsregler for topidrætsfolk, og på den anden side udsultes kulturfaglige miljøer og underskoven af kulturformidlere, og kulturformidlingen svækkes betydeligt. Vækstlaget, børnekulturen, den uorganiserede idræt, integrationsprojekter fjernes eller i bedste fald undermineres kraftigt. Spørgsmålet er så, om sammenblanding af skat og kulturpolitik er så vist. Vi synes det ikke.

Kl. 11.25

Under alle omstændigheder er konsekvensen af en politik, som kun fokuserer på toppen, på det allerede anerkendte, at fødekæden, vækstlaget, grundlaget for spirende kunstnere og udefinerbar kultur indsnævres, udsultes og vil indtørre.

Der skal være politisk bevågenhed, og der skal være offentlig støtte til at bevare og vedligeholde det levende og det frodige kulturliv. Markedskræfterne klarer det ikke.

Og virkningerne af den politik, der er lagt op til, frygter vi vil være en meget ubehagelig overraskelse for borgerne. Hvordan vil sparekniven, der rammer musikskoler, reducerer skolekoncertturneerne, virke på musikglade børn og unge? Hvordan vil det virke på det musikglade Danmark, når tekstforfattere og musikere giver op, fordi de ikke får en reel kompensation?

Indtil nu beroliger ministeren så med, at den nye kunststøttereform vil løse alle problemer. Dertil vil jeg godt sige igen herfra, at de foreløbige udmeldinger ikke tyder godt. De tyder på ministerstyring, tyder på centralisering, mindre faglighed. Den etniske kultur usynliggøres, børnekulturen får ikke sin selvstændige plads, en svækkelse af hele kulturlaget.

Så armslængdeprincippet, der er et godt princip, synes jeg, vi skal holde fast i, fordi det netop understøtter et frit og politisk uafhængigt kulturliv. Og centralisme er ikke noget, kulturen har godt af, og det vil vi slås meget for bliver taget ud af regeringens politik.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hele denne uafhængighedsdiskussion, som nu har kørt i et godt stykke tid, er jo egentlig meget interessant. Nu hører jeg til dem, som både har spillet meget musik og lavet mange teaterprojekter, og har været blandt dem, som retter en stor del af kreativiteten mod ansøgningerne. Og hvordan foregår sådan noget egentlig i det virkelige liv?

Det foregår på den måde, at man ser lidt efter, hvad det er for nogle folk, der sidder i de forskellige råd og bestyrelser, hvem det er, der bevilger penge, hvilke kriterier de har stillet op. Det retter man så sit produkt lidt ind efter, så det lige passer i de menneskers smag, der sidder i de forskellige råd og nævn.

Det er sådan, det foregår på ufatteligt mange områder inden for kulturlivet. Og jeg ved det, for jeg har selv været med til det. Det er sådan, det foregår. Er det uafhængighed? Kan man virkelig kalde det uafhængighed? spørger jeg fru Jytte Andersen. Eller er reel uafhængighed måske ikke mere, at man skaber det direkte forhold mellem skaberens af kunsten og de mennesker, som skal bruge den?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Når man hører fru Jytte Andersens tale, må man undre sig over, at den ikke er blevet holdt for en 3, 4, 5 år siden til den tidligere regering, for fru Mette Frederiksen, som nu er nyvalgt medlem af Folketinget og medlem af Kulturudvalget, siger lørdag den 2. marts til Politiken, at Socialdemokratiet har forsømt kulturpolitikken, og det har haft fatale konsekvenser.

Lige netop kulturområdet fik Socialdemokratiet ikke prioriteret ordentligt i de 9 år, partiet havde regeringsmagten, og det var, fordi Socialdemokratiet overså vigtigheden af at føre en politik med en kulturel forankring.

Jeg vil godt spørge fru Jytte Andersen: Selv om man nu har fået forhøjet budgettet på kulturens område med 50 pct., hvor er det så, Socialdemokratiet har svigtet? Hvad er det, der er så fatalt? Og hvorfor fandt Socialdemokratiet ikke ud af at gøre det her i tide, men står her på talerstolen og bekymrer sig om den nye regerings initiativer, når man faktisk har et nyvalgt medlem, der siger, at Socialdemokratiet totalt har svigtet i de 9 år på kulturområdet?

Kl. 11.30